

Κυριακὴ Ε' Λουκά (Λουκ. ιστ' 19-31) 30 Οκτωβρίου 2022

Ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ποὺ διηγεῖται τὴν παραβολὴ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου μᾶς φέρνει μπροστὰ στὸ δύσκολο, αἱώνιο καὶ ἀκανθῶδες πρόβλημα τοῦ πλούτου καὶ τῆς φτώχειας. Δὲν εἴναι ὅμως τὸ κεντρικὸ θέμα τῆς ἡ καταδίκη τοῦ πλούτου καὶ ὁ ὄμνος τῆς φτώχειας, ὅπως φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως.

Ο πτωχὸς δὲν κερδίζει τὴν εὔνοια τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ εἴναι πτωχός, ἄλλα ἐπειδὴ στηρίζει τὶς ἔλπίδες του στὸν Θεὸν καὶ ζεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολή του. Καὶ ὁ πλούσιος δὲν εἴναι καταδικασμένος, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἀπολαμβάνει ύλικὰ ἀγαθά, ἄλλα ἐπειδὴ στηρίζει τὴν ζωὴν του σ' αὐτὰ καὶ ὅχι στὸν Θεό. Ἐπειδὴ ἐπίσης ἔχει ξεχάσει τὸν πτωχὸ συνάνθρωπό του καὶ ἐπειδὴ ἔχει κλεισθεῖ καὶ παγιδευθεῖ στὸν πλοῦτο του. Μπορεῖ ὅμως κι ἔνας πλούσιος νὰ εἴναι πρότυπο ἀγάπης καὶ ἔνας πτωχὸς νὰ εἴναι ἀσεβής. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐπίσης μιὰ πιθανὴ ἄλλη κατάσταση μέσα στὴ ζωὴν.

"Ἐτσι οἱ λέξεις «πλούσιος» καὶ «πτωχὸς» γιὰ τὴν διδασκαλία τῆς Ἑκκλησίας μας ἔχουν ἔνα βαθύτερο καὶ οὐσιαστικὸ παρὰ καθαρὰ κοινωνικὸ περιεχόμενο. Ἐκεῖνο στὸ ὅποιο ἀποβλέπει ἡ παραβολὴ εἴναι ἡ ἐπισήμανση ἐνὸς πραγματικοῦ κινδύνου. Τοῦ κινδύνου τῆς αὐτάρκειας καὶ τῆς πεποίθησης ὅτι ἡ εὐημερία εἴναι ἀτέλειωτη, ἐνῷ στὴν πραγματικότητα τὸ μόνο σταθερὸ καὶ ἀμετάβλητο εἴναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅπως διατυπώθηκε μέσα στὴν Ἀγία Γραφή. Ὄλα ἀλλάζουν καὶ εύρισκεται ὁ ἄνθρωπος μπροστὰ σὲ ἀπροσδόκητες ἐκπλήξεις. Ὄταν μάλιστα εἴναι ἀργὰ πιὰ γιὰ νὰ μετανοήσει, ἡ κατάσταση τότε γίνεται ἀναπόφευκτα τραγική.

Ο πλούσιος τῆς Εὐαγγελικῆς διηγήσεως βλέπει νά μεταβάλλονται τὰ πάντα στὴν ἄλλη ζωὴν. Αὐτὸς διψᾷ καὶ ὁ πτωχὸς Λάζαρος εὐφραίνεται. Ζητεῖ νὰ τοῦ δοθεῖ ἡ δυνατότητα νὰ προειδοποιήσει τοὺς πέντε ἀδελφούς του γιὰ τὴν μελλοντικὴ κατάστασή τους. ἄλλα ἡ ἀπάντηση εἴναι σαφῆς: «Ἔχουν τοὺς Προφῆτες, ἃς τοὺς ἀκούσουν».

Εἴναι ἀδιαμφισβήτητο γεγονὸς ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος ζητεῖ λογικὲς ἀποδείξεις γιὰ ὅλα τὰ πράγματα ποὺ τὸν ἀφοροῦν, θέλει ἔνα θαῦμα, ἔχει ἀνάγκη τὴν ἐμπειρία ἐνὸς αὐτόπτη μάρτυρα γιὰ νὰ πεισθεῖ, θέλει ἡ πίστη του νὰ στηρίζεται, ὅπως λέμε, σὲ τετράγωνη λογική. Ὄλοι λίγο πολὺ εἴμαστε παγιδευμένοι στὸν πλοῦτο τῶν γνώσεών μας, τῆς ἐπιστήμης, τῆς λογικῆς μας. Προφανῶς ὅλοι θὰ πιστεύαμε ἀμέσως στὴ μέλλονσα κατάσταση τῆς ζωῆς μας, ἀν κάποιος αὐτόπτης μάρτυρας ἐρχόμενος ἀπὸ ἐκεῖ καὶ περιγράφοντάς την μᾶς βεβαίωνε λογικά.

Όμως πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε ότι ή Εύαγγελικὴ περικοπὴ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀνάγκη μας θεραπεύει. Ἐρχεται ξανὰ καὶ ξανά, ὡς ἐπιαναλαμβανόμενη ἐπίσκεψη στὸν χρόνο τῆς ζωῆς μας καὶ μᾶς προτρέπει γιὰ ἐλεύθερη ἀποδοχὴ στὸ προσκλητήριο τοῦ Θεοῦ, ὑπερβαίνοντας τὴν φυλακὴ τῆς λογικῆς μας. Αὐτὴ ἡ ὑπέρβαση εῖναι μετάνοια καὶ καινούριος τρόπος ζωῆς, ποὺ στρέφει τὴν προσοχὴ μας στὴν παροῦσα χρονικὴ στιγμή, ὡς τὴν πιὸ καταλλήλη ὥρα τῆς μεγάλης ἀπόφασεώς μας.

Γένοιτο.

[dkpdf-button]